

Medlem af Inatsisartut, Laura Tàunâjik, Siumut
Her/

Svar på § 37-spørgsmål nr. 030 vedr. isbjørnetællinger og kvote i Østgrønland

30-01-2017
Sags nr.2017-1125
Dok. nr. 4387540

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område. Grønlands Naturinstitut (GN) er blevet anmodet om at komme med bidrag til spørgsmål nr. 1. NPANN har været høringspart på § 37 besvarelsen.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Baggrunden for spørgsmålet er der i disse år foregår omfattende undersøgelser af isbjørnebestanden i Østgrønland.

Fangerne i Tasiilaq-området har for 2017 fået tildelt en isbjørnekvote på 25. Kvoten har været uændret siden 2011, og er fastsat under hensyn til forsigtighedsprincippet, idet bestandens størrelse ikke har været kendt.

Ad 1) Hvad er status på de igangværende undersøgelser af isbjørnebestanden i Østgrønland: Skrider undersøgelserne frem som planlagt, og forventes de fortsat afsluttet i 2018?

Isbjørne i Østgrønland er spredt over et enormt område, og GN har meget lidt baggrundsviden om dem. Naturinstituttet ved ikke om isbjørne i Østgrønland bør forvaltes som en eller flere bestande. At tælle isbjørne over et så stort og isoleret område er noget, som ingen andre har prøvet før. Desuden, er isbjørne i Østgrønland ikke delt med andre lande. I Vestgrønland har vi delt udgifter af isbjørneundersøgelser med Canada. Den mulighed findes ikke i Østgrønland.

Monitering af isbjørne er ikke inkluderet i Naturinstituttets budget, så de er afhængige af eksterne midler. Siden 2007, har de to vigtigste kilder af finansiering været den danske Miljøstyrelse, gennem DANCEA-programmet, og olieselskaber, via råstof myndighederne i Grønland.

I 2014 satte GN gang i et undersøgelsesprogram for at vurdere, om fangsten af isbjørne i Østgrønland, er bæredygtig. Programmet startede med en interviewundersøgelse, samt mærkning og prøvetagning af isbjørne i Sydøstgrønland. De første 4 år bruges til at skaffe baggrundsinformation om isbjørnenes udbredelse, bevægelser, brug af havis, aldersstruktur, sundhed og tæthed. Alt dette vil bruges til planlægning af tællinger.

Foreløbige perioder for egentlige tællinger er 2019 og 2020.

Feltarbejde i 2015 og 2016 foregik mellem Kangerlussuaq fjorden i Østgrønland og Prins Christian Sund, med fokus på området syd for Tasiilaq. Planen er at flytte operationen nordpå og mærke isbjørne så lang nord som Blosserville Kyst i 2017 og mellem Kangerlussuaq fjorden og områder nord for Ittoqqortoormiit i 2018.

Dette arbejde er finansieret af den danske Miljøstyrelse, gennem DANCEA-programmet, som indtil nu støtter projektet to år ad gangen, med behov for en årlig bekræftelse af tilsagn: det første DANCEA-projekt foregik i 2014-15 og den GN kører nu løber i 2016-17. GN har netop fået bekræftelse om finansiering for 2017. I efterår 2017, skal GN aflevere en ny ansøgning for 2018-19, og en ny, forhåbentlig den endelige, vurdering af isbjørne i Østgrønland for 2020-2021.

Arbejdet, der er finansieret af DANCEA, dækker kun området syd for den sydlige del af Nationalparken. Selvstyret er nu i de endelig faser af forhandling med olieselskaber for finansiering af isbjørneundersøgelser i og omkring olieefterforskningsområdet. Ved at kombinere midler fra DANCEA og olieselskaberne, agter GN at dække en stor del af isbjørnenes udbredelse i Østgrønland.

GN har lavet analyser af interviewundersøgelsen og er nu i gang med at skrive en rapport. Feltarbejde i både 2015 og 2016 var frugtbart og ca. 50 isbjørne er blevet udstyret med satellitsendere, hvilket giver GN de første data over isbjørnenes bevægelser i Sydøstgrønland nogensinde.

Undersøgelser går frem ad som planlagt, dog er datoen for det sidste feltarbejde rykket til 2020, i stedet for 2018. Dette hænger sammen med den kolossale størrelse af projektet. Dernæst var der forsinkelser med analyser af bestandene i Baffin Bugt / Kane Basin, som blev afleveret i en endelig rapport til JCPB i juli 2016. Ydermere er der usikkerhed angående undersøgelser ved olieefterforskningsområde ved Nationalparken i Nordøstgrønland, hvis bevilling stadig ikke er helt på plads.

Naturinstitutter forventer ikke at aflevere ny rådgivning for Østgrønland inden 2021.

Ad 2) Giver de undersøgelser, som indtil videre er afviklet Naalakkersuisut grundlag for at overveje en forøgelse af isbjørnekvoten for Tasiilaq-området?

APN afventer biologisk rådgivning for Østgrønland, herunder Tasiilaq-området. Nye undersøgelser skal igennem et review af andre biologer end dem som foretager undersøgelsen. Ikke før APN har modtaget biologisk rådgivning, og den nye rådgivning har været genstand for høring og behandling i Naalakkersuisut, kan kvoten ændres, når Naalakkersuisut har godkendt rådgivningen. Hvor der er tilstrækkelig biologisk

rådgivning, benyttes forsigtighedsprincippet ikke. Der kan dog gives delanbefalinger om forsigtighed, hvis viden ikke er tiltrækkelig i visse delelementer. I 2006 modtog APN en anbefaling fra Naturinstituttet om kvoterne for Østgrønland.

GN skrev følgende: "På grund af de manglende oplysninger om den Østgrønlandske bestand kan GN ikke angive en bæredygtig fangst for Østgrønland. På grund af denne usikkerhed er det GNs opfattelse, at der bør udvises forsigtighed i kvoteangivelsen for Østgrønland." I 2011 blev det politisk besluttet at hæve kvoten med 5 til henholdsvis Tasiilaq og Ittoqqortoormiit, hvor Kommuneqarfik Sermersooq begrundede ansøgningen med behov.

Med venlig hilsen

Hans Enoksen